

Co je svátost smíření

Je jasné, že kněží nejsou zázračné bytosti, které znají odpovědi na všechny otázky. Ve svaté zpovědi (svátosti smíření) jde ale o něco jiného. Především je zde nabízeno zvláštní občerstvení, jinde nedosažitelné. Prostým slovem kněze se zde rozpouštějí kořeny zla a smutku, které ohrožují náš život. Odpuštění hříchů je něco, co může unikat našim pocitům, co ale přesto může zcela nečekaně postupně nasměrovat náš život směrem k radosti. Obyčejné vyznání chyb, prostá lítost a obyčejný kněz mohou otevřít cestu k „nevýslovné radosti“.

Snad každý hledá odpovědi na určité problémy, které jeho život znejistňují. Jak může v tomto hledání pomoci kněz? Je zjištěno, že i ten největší odborník na duchovní život je obvykle bezradný, má-li poradit sám sobě. Potřebujeme slyšet názor druhého člověka. U kněze je jisté, že si naše problémy nechá pro sebe, že nám poradí z pohledu hlubšího než je světská psychologie a že je pravděpodobně v řešení podobných otázek zkušenější než jiní lidé.

Svatá zpověď je zkrátka „svátost smíření“. Otvírá nás Bohu, který je štěstím našeho života a upravuje náš postoj k němu i k lidem.

otec Leo Zerhau

Bůh pro případ nouze

Člověk vyhledává Boha jen jako „záchranku“ v situacích, kdy selhávají lidské prostředky. V takovém vztahu však mnohdy chybí důvěra, namísto ní nastupuje obchod: „Jestliže to dobře dopadne, slibuji, že...“ „Když se budu modlit, očekávám, že...“ A jestliže Bůh takto nefunguje, ztrácíme o něj zájem.

Ale ve skutečnosti:

Bůh je Otec i Přítel zároveň. Chce nést naše bolesti a problémy, ale nejen to. Bůh touží po důvěrném vztahu - takovém, jaký bývá jen mezi otcem nebo matkou a dítětem, mezi přáteli, manželi.

Co se daří ve farnosti Brno – Obřany

Největší věc, která se podle mne podařila je: Ve farnosti se začala projevovat Láska. Mnozí nezúčastnění se zeptají „A jak to můžete říci?“ Odpověď je jednoduchá. „Přijď se podívat.“

Mimo prázdniny se schází naše společenství kromě pondělí, úterý a soboty ke slavení bohoslužeb. I když máme našeho obětavého P. Daniela, stále prosíme za odvážného a obětavého kněze, který by v našem farním chrámu denně slavil eucharistickou oběť. A modlitby již částečně Pán vyslyšel. Při bohoslužbách nás bývá v týdnu průměrně kolem 20, v neděli 85. Při sčítání bylo přítomno přes 120 věřících. Radostné je, že největší část přítomných tvoří děti a mládež. Co pokládám za úžasné Boží dílo, je, že ve farnosti nachází své kořeny i ostatní obyvatelé obce. Našli jsme velmi dobré porozumění i u představitelů společenských organizací a zejména představitelů obce a škol, jimž viditelně záleží na dobru každého člověka.

Např. děti ze ZŠ díky p. ředitelce a jejich rodičům pozvedají své hlasy ke chvále Boha a radosti přítomných při Tříkrálových koncertech. Každý rok se kolem 17 dětí zúčastňuje výuky náboženství na ZŠ Hamry, navštěvují bezpraňová sportovní střední odpoledne na faře (ročně je zde kolem 850 návštěvníků). Účastní se pomáháním při TKS, velikonočního hrkání kolem kostela apod.

V Domově důstojného stáří Betánie, jehož zřizovatelem je Československá církev husitská, poskytujeme pro katolické věřící duchovní zázemí se slavením bohoslužeb jednou do měsíce s porozuměním nejen vedení zmíněné Betánie, ale právě se zástupci ČCH v osobě její pí. farářky. Mohl bych pokračovat výčtem návštěvníků farnosti, jimž občas nebo pravidelně poskytujeme velmi rádi zázemí (místní včelaři, skauti, charita, KDU-ČSL,..). Ale jsou zde i jiné aktivity pro mládež (každoroční soutěž v řízení aut ovládaných RC soupravou, florbal, piškvorkiáda, ..). Rád bych vzpomněl duchovní cvičení pro děti a mládež, kterých v naší diecézi mnoho není. Právě tam prožívám úžasnou radost z intenzivního setkání se lidí s Bohem. Právě odtamtud pochází i naše mladá schola.

Toto vše, modlitby a odříkání, přineslo společné plody „věřících i nevěřících“, všech lidí dobré vůle v obrovských a třech téměř nemožných dílech, které se stávají nebo staly skutečností.

- 1) oprava farních kluboven. To se uskutečnilo především vlastním přičiněním obětavých farníků, a především dětí a mládeže samotné.
- 2) oprava střechy farního kostela, což už mluví samo za sebe.
- 3) právě tyto misie. To je nejužasnější věc. Misijní kříž požehnal samotný Svätý Otec Benedikt XVI. a jeho instalace, „povýšení kříže“ před farou, se udála za přítomnosti našeho brněnského Otce biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho, jehož rodina pochází z Obřan.

Co dodat závěrem?

Bohu díky. A pokud nevěříte, přijďte se přesvědčit. Nejlépe některou neděli na mši svatou. Po ní se můžete společně s námi radovat při farní kavárně, kde občerstvíte i tělo.

Všem vám žehná z celého srdce jáhen Mgr. Petr Šplouchal.